13/08/2020

«Είναι βέβαιο πως η Κυρία Θεοτόκος δεν εγκατέλειψε τον κόσμο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

«***Είναι βεβαιότητα πως η Κυρία Θεοτόκος δεν εγκατέλειψε τον κόσμο. Αν η βιολογική μητέρα δεν αφήνει τα παιδιά της, αλλά βρίσκεται πάντα στο πλευρό τους και είναι παρηγορία στους αναστεναγμούς τους και σκέπη σε κάθε αντιξοότητα της ζωής τους, πόσο μάλλον η Μητέρα του Θεού και πάντων των ανθρώπων!***»

Με αυτά τα λόγια αρχίζει η ποιμαντορική εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος προς τον Ιερό Κλήρο και τον ευσεβή λαό επί τη εορτή της Σεβασμίας Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Διαβάστε όλη την εγκύκλιο:

Επί τη εορτή της Σεβάσμιας Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου

«Ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.»

Προς

τον Ιερό Κλήρο και τον ευσεβή Λαό

της καθ’ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

είναι βεβαιότητα πως η Κυρία Θεοτόκος δεν εγκατέλειψε τον κόσμο. Αν η βιολογική μητέρα δεν αφήνει τα παιδιά της, αλλά βρίσκεται πάντα στο πλευρό τους και είναι παρηγορία στους αναστεναγμούς τους και σκέπη σε κάθε αντιξοότητα της ζωής τους, πόσο μάλλον η Μητέρα του Θεού και πάντων των ανθρώπων!

Ο Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν σαλός, όταν ακόμα ήταν επί της γης, «ηρπάγη» εις τον Παράδεισον. Εκεί είδε και συνομίλησε με πολλούς Αγίους και Αγγέλους. Έψαχνε να δει και την Παναγία. Αλλά δεν την είδε πουθενά. Ρώτησε τους Αγίους:

– Πού είναι η Παναγία να πάω να την προσκυνήσω;

– Η Παναγία ποτέ δεν μένει στον Παράδεισο, του απάντησαν. Συνεχώς μέρα νύχτα τρέχει σε όλη τη γη! Στον πονεμένο, στον ορφανό, στον φτωχό, παντού όπου την καλούνε!

Είναι πάντα σε εγρήγορση, σε επιφυλακή! Σήμερα που σύμπασα η Ορθοδοξία εορτάζει την πάνσεπτο Κοίμηση της Θεοτόκου που αποτελεί το παράδοξο θαύμα, διότι «η πηγή της ζωής εν μνημείω τίθεται», γίνεται «κλίμαξ προς ουρανόν ο τάφος Της! » και ο θάνατος και ο Άδης είναι ξένα γι’ αυτήν. Παρά ταύτα απέθανε, λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Θέλησε ο Υιός της να νιώσει η μητέρα Του την αγωνία και τον πόνο του θανάτου, για να συμπονά πιο πολύ τον άνθρωπο την ώρα που πονά και πεθαίνει. Και με την μετάστασή της ν’ αστράψουν από την δόξα της Αναστάσεως του Χριστού τα πάντα και να εκπληρωθεί η γραφή:

«Ανάστηθι Κύριε συ και η κιβωτός του αγιάσματός σου».

Η Θεοτόκος έζησε τα ανθρώπινα με φόβο Θεού, ταπείνωση, προσευχή και σιωπή. Γι’ αυτό «**η αγιοσύνη Της ξεπέρασε όλη τη δημιουργία**», λέγει ο ιερός Θεοφύλακτος Βουλγαρίας. Η Θεοτόκος είναι η μόνη γέφυρα που μας ένωσε και μας ενώνει με τον Θεό, διότι είναι η πνευματική μας Μητέρα και εμείς είμαστε τα

παιδιά Της, «Πάντα τα έθνη επισυνάγει ως η όρνις τα νοσσία εαυτής υπό τας πτέρυγάς της» (πρβλ. Ματθ. 23,34).

Σε αυτή την Μητρική αγκαλιά χωρούν οι πάντες, αλλά, θα μας πει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «***Η Παναγία θλίβεται και στεναχωριέται για κάθε είδους κακία, ενώ ευφραίνεται όταν συναντήσει στον άνθρωπο κάθε είδους αρετή, σαν να ήταν δικό της στόλισμα… και συχνά έρχεται σε μας, όχι μόνο με τη συνοδεία όλων των αγαθών, αλλά κυρίως φέροντας μαζί της τον Υιόν της για να κατοικεί στις καρδιές μας.***»

Αγαπητά μου τέκνα εν Κυρίω,

εύχομαι με τις πρεσβείες της Κυρίας Θεοτόκου, να λυτρωθούμε από κάθε μορφή πνευματικού θανάτου και να ζήσουμε ως πρόσωπα, έθνος και κοινωνία εν Χριστώ Ιησού, με Εκείνη κοινή μας Μητέρα και προστασία.

Έτη πολλά και ευλογημένα!

Διάπυρος ευχέτης προς την Υπεραγία Θεοτόκο και Μητέρα του Φωτός

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ